

[Sigsgaard.]

streregningen. Man skal nok ikke drage for vidtgående slutninger af det, men det er da en ganske interessant iagttagelse.

Lennart Larson (V):

Når jeg tager ordet efter at have hørt de politiske ordføreres vurdering, er det for over for tinget at tilkendegive min egen mening om dette lovforslag, også som daglig leder af elforsyningen. Jeg kan trøste hr. Ninn-Hansen med, at han behøver ikke at vente til tredje behandling for at få min mening, den får han nu.

Jeg vil erklære mig uenig med de radikale og de konservative og selvfølgelig også med de socialistiske partier, for slet ikke at tale om fremskridtspartiet, der som sædvanlig på trods af de faktiske oplysninger benytter og bruger deres ord: et falsum. Jeg finder dette så meget mere utilstedeligt efter 15 måneders udvalgsarbejde – jeg kan kun beklage, at jeg kun har 5 minutters taletid, men jeg må så komme tilbage igen – men betragter det også som en advarsel mod at blande politisk ønsketænkning og rent tekniske forhold sammen, noget, der kan være med til at skabe mistillid til os folkevalgte.

Nu er det heldigvis sådan, at jeg som folkevalgt repræsentant for ca. 60.000 forbrugere ved, at det, der interesserer forbrugeren, den enkelte og virksomheden, er, at der kommer lys, når man trykker på kontakten, og de lader sig ikke føre bag lyset. Jeg kan godt se, at pressen ikke er ret stærkt repræsenteret, og formanden ønsker også, at vi skulle se at blive færdige, mens det var dagslys.

Jeg skal erklære, at jeg selv har været i tvivl om min egen stilling til lovforslaget. Udvalgsarbejdet har derimod overbevist mig om forslagens berettigelse, særlig efter de mange deputationer lige fra kommunernes flertalskrav om én by, én forsyning – hentet fra kommunalreformen, men her mere berettiget – og til andelselskabernes: vi vil selv, og også afspejlet politisk i betænkningen. Det spænder lige fra fremskridtpartiets ønske om absolut frihed uden samfundsindflydelse, jeg vil nærmest kalde det for urskovsliberalisme, den stærkes ret, og til de socialistiske partiers ønske om absolut samfundsejendom, socialisering, dette bekræftet af ordførerne i dag.

Fremskridtspartiet ser Karl Marx' spøgelse i lovforslaget, mens kommunisterne ønsker, at

hans ånd skulle være der. Jeg kan naturligvis ikke være enig i nogen af disse synspunkter.

Jeg er uenig i den politiske vurdering, som de konservative har vedrørende a-kraft, nemlig at man med dette lovforslag har skubbet afgørelsen om muligheden for a-kraft i baggrunden. Det modsatte er tilfældet. Jeg anser dette lovforslag for en vigtig forudsætning og et grundlag for at få en beslutning om a-kraft.

Og med hensyn til de radikales bemærkninger mener jeg netop, at når de radikale finder det rigtigt, at elproduktionen med kernebrændsel kun må kunne finde sted ved eneretsbevilling, så er dette så vigtigt, at det skulle være tilstrækkeligt til at stemme for dette lovforslag. Men jeg vil spørge: hvem kom først, hønen eller ægget? Her starter vi altså med elloven som grundlag for beslutning om indførelse af a-kraft.

Til fremskridtspartiet vil jeg sige, at jeg finder dette partis udvalgsbemærkninger demagogiske og usande. Jeg vil advare imod at misbruge kendsgerningerne. Højspænding er livsfarlig, forhåbentlig også for et politisk parti. Det er den rene demagogi, når man hævder, at lovforslagets bevillings- og prissystem fjerner afgørelsen vedrørende forsyning og udbygning fra sammenhængen med den lokale økonomiske og fysiske planlægning. Forslaget er netop et forsøg på at koordinere den økonomiske og fysiske planlægning f. eks. af hensyn til byudvikling, ensartede forhold over for forbrugerne. Alene i min by findes der 19 forsyninger med forskellige priser. Dette forhold er uforståeligt for forbrugerne og er tungt og bureaukratisk.

Jeg skal også her kommentere fremskridtspartiets bemærkninger i punkt 4 i betænkningen, hvor det nævnes, at handelsministerens bemyndigelse kan føre til vilkårlige begunstigelser for forbrugerne. Som jeg allerede har peget på, har man i dag vilkårlige begunstigelser, der trænger til at blive rettet, altså det modsatte.

I punkt 3 siger fremskridtspartiet, at pris kontrolreglerne er både skadelige og overflødige. Sandheden er jo det modsatte. Monopoltilsynets afgørelser, som selskaberne er underlagt, specielt efter energikrisen, har vist sig at være skadelige med krav om kortsigtet prispolitik, kortsigtet investeringspolitik og manglende selvfinansiering. Lovforslagets intentioner er jo netop, som handelsministeren har erklæret over for udvalget, at sikre den langsig-